

L'EVOLUCIÓ DE LA MÚSICA POP I ROCK

Tot i que el pop i el rock han seguit trajectòries paral·leles són dos estils diferents. Però com que han tingut força influència entre si val la pena contemplar les seves evolucions conjuntament.

Els anys 50

El rock-and-roll neix a la dècada dels anys 50, fruit de l'evolució d'altres estils, essencialment del **blues**, del **rythm-and-blues** i de la **música country**. Segurament l'intèrpret més conegut de rock-and-roll va ser Elvis Presley. Ell i altres com Chuck Berry o Bill Haley van convertir-se en el símbol de la protesta adolescent i la rebel·lió davant d'una societat conservadora. Els anhels de llibertat i diversió, el ritme desenfrenat, les modes, les actituds i molts altres aspectes van canviar força.

Podem dir que **el rock** va néixer com una veritable expressió de la rebel·lió juvenil, amb un elevat contingut polític, molt a to amb la mobilització general d'aquella època. Sorgeix com un moviment contracultural dels joves i per als joves, amb el qual mostren la seva pròpia identitat i les seves idees a una societat que els veia només com a simples projectes d'adults, sense veu ni opinió.

Aquest estil neix cap al 1955 i es popularitza primerament als EEUU i després es va estenent a la resta del món.

Els anys 60

El 1959, el Festival de jazz de Newport va obrir una secció de música **folk**. Així neix el que anomenem **Cançó protesta**. Musicalment no va aportar grans novetats, però va obrir molts camins a cantants i compositors preocupats per idees culturals i socials que van veure que es podien promoure gràcies a la música. Feien cançons amb missatges antimilitaristes, de denúncia, polítics, contra injustícies, ...Podem destacar en

aquella època Bob Dylan i Joan Baez als EEUU i a Espanya Paco Ibáñez, Joan Manuel Serrat o Raimon. Aquests dos últims també estan dintre del moviment cultural de la **Nova Cançó**.

Hi ha un grup de Liverpool que va revolucionar per sempre la història **de la música popular** i a la vegada va ser capaç d'evolucionar constantment: **The Beatles**. Van aportar a la música popular nous ritmes i harmonies, instruments de música clàssica, tècniques de gravació noves...Durant aquesta dècada va arribar a ser número 1 de vendes amb moltes cançons tant a Anglaterra com a EEUU. Aquesta és l'època de la música **POP**.

A Espanya en aquella època destacaven Els Mustang, Los Brincos i los Bravos.

El terme "*pop*" deriva de l'anglès "*popular music*", com un concepte oposat als gèneres musicals de culte, per descriure una cançó amb molta popularitat i ganxo per a un gran públic. Podem dir que és un estil descendent directe de la música rock i que es caracteritza per ritmes i melodies lleugeres, composicions senzilles amb una estructura repetitiva i tornades fàcils de recordar i cantar (*pegadizas*). La durada mitjana d'una cançó de pop és d'uns 3-4 minuts. I les lletres poden versar sobre temes molt diversos: temes amorosos, relacions personals, idees romàntiques, històries diàries...

Els anys 70: evolució i fusions

La potència sonora, la distorsió de les guitarres, les melodies alternades amb crits i un ritme marcat són els trets d'un nou estil de rock que apareix en aquesta dècada i s'anomena **rock dur o heavy metal**.

Els grups més destacats d'aquest estil van ser Deep Purple, Led Zepelin, Iron Maiden o AC/DC.

Amb la crisi econòmica d'aquesta dècada neix la música **punk** com una reacció al desencantament social i es caracteritza per la

recerca de l'escàndol. A Espanya dins d'aquest estil va destacar Ramoncín.

En aquesta època l'espectacle, juntament amb la bona música i la barreja de pop i rock, a més d'una molt bona posada en escena, va produir l'aparició de grups i cantants sense un estil massa definit però que connecta amb els gustos de la societat. Destaquem entre altres: David Bowie, Elton John i Queen. És l'època del **glam rock**.

A finals d'aquesta dècada apareix la **música disco**, una música que sobretot es relaciona amb ballar-la i que es nodreix del soul, el funk i l'electrofunk.

Finalment també apareix el **reggae**, originari de Jamaica, i que suposa un canvi per a l'evolució de la música. És un estil propi inspirat amb ritmes caribenys que acaba influint arreu del món. El principal intèrpret d'aquest estil va ser Bob Marley.

Els anys 80 i 90

L'esperit musical dels 60 torna amb una nova onada. I la melodia, com en el Pop, torna a ser important però amb nous efectes sonors producte dels avenços tecnològics. És l'època de grups com U2 i The Police i també dels que es consideren la reina i el rei del pop respectivament, Madonna i Michael Jackson.

A més apareix el **tecno-pop**, un estil més comercial que ocupa les llistes d'èxits d'aquestes dos èpoques.

De la dècada dels 90 fins l'actualitat

La música més consumida és la que ha evolucionat a partir del rock i del pop. Això hi ha contribuït la cultura del videoclip i els concursos de joves talents que tenen una gran audiència.

El boom de les discoteques provoca que la figura del DJ agafi molta importància.

En aquest període destaquem els grups: Nirvana, Guns N'Roses i Coldpaly.

El pop espanyol a les darreres dècades

Els anys 80 els podem considerar l'edat d'or del **pop espanyol**.

Podem anomenar molts grups o cantants destacats en aquella època. Alguns d'ells són: Alaska, Mecano (tecno-pop), Olé olé, El Último de la Fila, Antonio Flores, Joaquín Sabina.

Altres grups posteriors a aquests són: El Canto del Loco, La Oreja de Van Gogh, Jarabe de Palo, Fito y los Fitipaldis.

També podem destacar grups com Manu Chao o Estopa que fan música sorgida del mestissatge i la fusió.

La música en català en les darreres dècades

A partir dels anys 70 s'inicia un moviment musical català que ben aviat serà conegut amb el nom de **rock català**.

L'escolarització en català fa que un públic jove s'identifiqui amb aquests nous artistes, molt més propers que els que canten en anglès, ja que poden comprendre i cantar les seves lletres.

Cantar en català, la nostra llengua, esdevé necessari.

Cal fer esment en aquest punt dels mítics Sisa, Lluís Llach. Més tard apareix l'Elèctrica Dharma, Els Pets, Sau, Lax'n'busto, Gossos i Sangtraït entre molts altres.

Actualment tenim un panorama de música en català molt ampli, molts d'ells influïts per aquests primers grups pioners de la música en català.